

Beszámoló a XXVI. Pivarcsi László szigetközi szakmai napokról

Az OMBKE Öntészeti Szakosztályának Ferencz István Észak-Dunántúli Kohászati Regionális Szervezete az idei esztendő augusztus első hétvégéjén 26. alkalommal tartotta szakmai összejövetelét és baráti találkozóját, ismét Dunakilitin. A rendezvény 2019-ben is hű maradt az előző évek hagyományához, ami az előadások és a szakestély színvonalát illeti.

Az esemény hagyománya és fontossága nyomon követhető az állandósult magas létszámon. Az idei évben is közel 100 szakember, barát jött össze a szakmai kapcsolatok ápolása, kiterjesztése céljából. Évről évre egyre többen hozzák családjukat is a kollégák, biztosítva ezzel a szakma jövőbeni utánpótlását.

A program péntek délelőtt a Mosonmagyaróvári Lucsonyi kápolnában kezdődött a hagyományos Szent Borbála megemlékezéssel. A hálaadó beszédet *dr. Pintér Richárd*, a helyi szervezet elnöke tartotta. A további események a Diamant Hotelnél folytatódtak.

A szakmai előadások kezdetén a helyi szervezet elnöke köszöntötte a megjelenteket, elsőként *dr. Hatala Pált*, az OMBKE elnökét, majd *dr. Fegyverneki Györgyöt*, az Öntészeti szakosztály elnökét, valamint a megjelent cégvezetőket, kollégákat és a diákokat. Beszédében szólt az

elmúlt időszak történéseiről, a helyi szervezet munkájáról, méltatta a tagság összefogását, melynek eredményeként ismét sor kerülhetett erre a rendezvényre. Megemlékezett az időközben elhunyt tagtársakról. Végül köszönetet mondott a támogatóknak.

Ezt követően elkezdődtek a szakmához kapcsolódó előadások, melynek keretében az elmúlt éveknek megfelelően az egyetemi diákok előadásai is teret kaptak (1. kép). Bemutatták az egyetemi OTDK verseny győztes dolgozatát, valamint a 3D nyomtatás Miskolci Egyetemen használt technológiáját. Szó esett az öntészeti felsőoktatás elmúlt egy évről, jövőbeni várható lehetőségeiről, fejlődéséről, melyet nagymértékben befolyásol az ipar igénye. A résztvevők hallhattak az iparban használt szimulációs technikák jelentőségéről, melyet egy példán keresztül szemléltettek. Előadás volt az autóipar jelen-

legi kihívásairól, azok várható rövid és hosszú távú hatásairól szakértők véleményének tükrében.

A vacsora után a szokásoknak megfelelően szakestélyt tartottak a Sári Csárda pincéjében. Folytatásaként, a szakestély bezárása után jó hangulatú éneklés következett.

Szombaton délelőtt a rendezvény résztvevői tiszteletüket tették egykori tagtársaink, *Ferencz István* okl. kohómémök (1923–2003), a helyi szervezet volt elnöke és *Tamás Tivadar* technikus (1932–2008) sírjánál, adózva emlékük előtt.

A rendezvény ebéddel zárult. Akik a maradás mellett döntöttek, kihasználva a hotel remek adottságait, kellemesen töltötték el a hétvége hátralévő részét.

A résztvevők egybehangzó véleménye alapján az idei szigetközi találkozó is elérte célját, színvonalas előadások hangzottak el és mindenki jól érezte magát.

Köszönet illeti a támogató cégeket és személyeket. Az általuk biztosított háttérrel a szervezők bízhatnak a jövő évi folytatásban, mely előre láthatóan 2020 június végén várható.

Legyen fényes sikere a kohásznak!

■ 1. kép. Domonkos Balázs tagtársunk előadás közben

Farkas György

Beszámoló a 2019-es selmecebányai Szalamanderről

2019. szeptember második hétvégéjén, a selmecebányai Szalamanderen a Ferencz István Észak-Dunántúli Kohászati Regionális Szervezet 15 fős csapata képviselte a helyi szervezetet. Szeptember 6-án reggel Győrből indultunk, majd Budapestet érintve folytattuk utunkat, ahol további kollégákat vettünk fel. Tartva a tervezett útvonalat és menetrendet haladtunk Selmecebánya felé jó hangulatban, vidáman. Az OMBKE által szervezett szokásos

szállás – Hotel Grand Matej – elfoglalása után a délutáni eseménysorozatba kapcsolódtunk be, tartva a feszített tempót az emlékhelyek felkeresése során. Sok jó baráttal és ismerőssel múlatva az időt, eljött az este, a nap fénypontja.

Fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy a tatabányai helyi szervezet kiegészítő támogatásával 31 diák és 7 kísérőtanár is részt vett az eseménysorozaton (1. kép). A „Jó szerencsét

Tatabánya!” elnevezésű bányászati és helytörténeti verseny különdíja volt ez a kétnapos kirándulás Tatabánya legújabb testvérvárosába, Selmecebányára. A jutalmazott csoport gazdag szakmai programon vehetett részt. A megtekintettek között volt a Kálvária, a Bertalan-táró, a Bányászati múzeum és skanzen, a Geológiai Múzeum, a selmecebányai Betlehem, a Leányvár és az Aquadukt. A csoport részt vett a szokásos koszorúzáson az Óvárban

lévő 1948-as emlékműnél és a Bányászati Akadémia falán elhelyezett emléktáblánál, majd csatlakoztak az esti szalamanderes felvonuláshoz, ahol a közel 500 fős magyar csapatból 100-an Tatabányáról érkeztek.

A felvonulás az elmúlt évek menetrendje szerint alakult, majd az este baráti beszélgetéssel zárult. A felvonulásban felemelő érzés volt részt venni.

A szombat reggeli ökumenikus istentisztelet megszervezése a Nagybaldogasszony templomban a Szent Borbála Akadémiai Kört dicséri. Egyedülálló módon két nyelven (magyar és szlovák) és három pap/tiszteletes (katolikus, református, evangélikus) részvételével folyt ez az esemény, melyen örök élményt jelentett a részvétel. A szentmise után tatabányai bányász testvéreinkkel találkoztunk, akikkel remek hangulatú baráti eszmecsere folytattunk.

Este az egyetemi szakestélyen vett részt kis csapatunk, majd ezt követően tértünk nyugovóra. Ezzel egy időben rendezték meg a Szent Borbála Akadémiai Kör szakestjét is, melyen bemutatták a Selmeci Díszszalagot, mely kizárólag a három selmeci ősi kar és közvetlen jogutód karain végzetek részére készült. Ez a szalag három színével a bányász

■ 1. kép. A tatabányai diákok csapata az Óvárnál

(fekete) – kohász (piros) – erdész (zöld) örökös összetartozást és együttes felelősségvállalást, múltunkból származó alapértékeink örökös fenntartását jelképezi! A díszszalagot csak a három ősi karhoz tartozó megkeresztelt személy viselheti, ide tartoznak a miskolci bánya- és kohómérnöki kar utódkarai, a dunaújvárosi kohómérnöki kar utódkarai, a soproni erdómérnöki kar, illetve annak leágazásai. A díszszalag védett, mérete, színekódja a Szent Borbála Akadémiai Kör tulajdonát képezi, rajtuk keresztül rendelhető. Az első 100 méter az Akadémiai Kör saját költségén állította elő és osztja szét, teljesen ingyen a fenti feltételek alapján.

Vasárnap Budapestet érintve tér-

tünk vissza Győrbe egy újabb remek élménnyel gazdagodva. Sajnáljuk, hogy nem jött össze a kívánt létszám az OMBKE busz elindításához, hiszen, ha 15 fő ilyen jó hangulatban utazik és tölti együtt a három napot, akkor ez csak fokozódna háromszor ennyi ember esetén. Továbbá problémát jelentett akármilyen időpontban, hogy egyszerre tudjunk étkezni. Közös busz indítása és szervezett út esetén ez a probléma is megoldódna. Bízunk benne, hogy jövőre indul közös busz az OMBKE szervezésében, és így is tudjuk erősíteni az összetartozásunkat!

Jó szerencsét! Legyen fényes sike-re a kohásznak!

SZA – FGy

Beszámoló a XIII. Fazola Fesztiválról

Az Északkelet-Magyarország Ipartörténetének Ápolásáért Alapítvány, az OMBKE miskolci szervezetei és az MMKM felsőháromi Kohászati Gyűjtemény főrendezésével 2019. szeptember 13–14-én Miskolc adott otthont a XIII. Fazola Fesztiválnak.

A hagyományoknak megfelelően a fesztivál első napja az MTA Miskolci Akadémiai Bizottság székházában tudományos emléküléssel kezdődött. A bánya- és kohómérnök-képzés Sopronból Miskolcra költöztetésének 70. éves évfordulója kapcsán előadások hangoztak el. A Sopronba telepítés eseményeiről, a bányász-, kohász-, erdész-képzés soproni közös éveiről, a Miskolci Egyetem kereté-

ben a Bányamérnöki és Kohómérnöki Kar miskolci meghonosodásnak, kiépülésének történeti folyamatáról, továbbá az időközben az oktatási körökben bővülő, elnevezésében Műszaki Földtudományi, illetve Műszaki Anyagtudományi Karokra változtatott oktatási intézmények jelenlegi helyzetéről, a jövőbeni kutatási, oktatási kihívásokról, feladatokról, a fejlődési lehetőségekről szóltak az előadások.

Délután a Műszaki Anyagtudományi Kar dékáni tanácstermében bensőséges kiállítás megnyitójára került sor. Az 1967-ben valétáló kohász- és bányászhanglatok vezették be az ünnepi serleget, mely azóta széles körű hagyománnyá vált. Az elsőként elkészült „kohászok fakupáját” és az akkori hallgatók által készített ráégető kohászmotívum billogot helyezték

el az emlékszekrényben. Itt kaptak helyet az OMBKE budapesti helyi szervezetei által a professzorok emlékére készített kupák is.

Este a Bartók Béla Vasas Művelődési Házban a selmeci hagyományok szellemében népes, mintegy 120 fős szakestélyen találkoztak a hazai kohászok, bányászok, erdészek.

Másnap, szeptember 14-én a Kohászati Gyűjtemény újmassai műemlék Fazola kohó térsége volt a helyszíne a szabadtéri rendezvényeknek. Az ÉSZAKERDŐ Zrt. lillafüredi erdei kisvasútja a Perecesi Bányász Fúvós Zenekar muzsikája mellett szállította az érdeklődő közönséget az egykori kohóüzem térségébe. Az ünnepség kezdetét szignáljaink (klopacska, harang) jelezték, amit a fúvószenekari előadásban himnuszaink követtek.

A rendezvény képei a hátsó belső borítón láthatók.